

מג) **בעמדו גן** אות יג, אע"פ שאמרו (ברכות כד.) קול באשה ערות, השומע קול זמר של אשה דרך הרדי, ואינו מכיריה, מותר לקרוא קריית שמע ולברך ברכות, וירכו מוחשבתו לכוין ברכותיו. וכך שהעלתי בשו"ת יביע אומר (חאו"ח ס"י ז), [ומה שכתבתי שם שאם ראה אותה בתמונה ג"כ, אסור, איןנו מוכרת, שיש לומר דהא אמרין בתענית (ה:) האומר רחוב מיד נקרי, "בידעה וכי"ה, וזה רק כשרה אותה בתהים חייתה במלוא קומתה, וכ"כ וכי"ה], בספר בן יהו"ד (תענית ה:), שאם ראה אותה בצדקה ותמונה בלבד, אין לחוש. ואף לגבי השומע קוללה, והכירה בתמונה בלבד, לית לנ' בה. ובאמת דברלו הכי השומע קול אלה ברדי, אין זה קול אשה ממש, כמו"ש הגראי"ש אלישיב, וחובא בספר ישיב משה טורצקי (עוזר יד), שהשומע קול זמר של אשה ברדי, אפילו אם מכיר אותה, מותר, כי אין זה קול אשה ממש, אלא חיקוי של קולה על ידי גלי החשמל. ע"ש. וכן רأיתי עוד בשם הגראי"ז מבрисקetz"ל. ודבריהם נכונים. ושלא כמו"ש בשו"ת באור משה ח"ז בקונטרס החשמל סי'. קט, שאפילו איןנו מכירה אסור, מפני שהוא קול של האשה מאשכנז הונצחים שכ' הדין של קול באשה ערוה, הוא רק מדרבנן, כמו"ש הח"ז אמר בנשימת אדם כלל ד סי' א). וכ"כ בשו"ת מהר"ם בריסק ח"ב (ס"י ע), ובשו"ת חילק לוי (ס"י לוי), וכ"כ בספר נחמד למראה על היירושלמי (פ"ב דחלה, דף קפ ע"ג). וע"ע בשדי חמד (מע' ק כלל מב). הילכך בודאי שיש לסמן על האמור להקל. ואcum"ל.